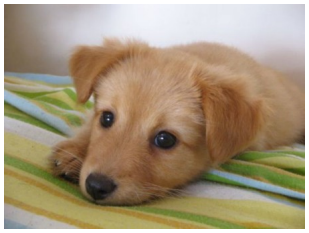
Írta: Adminisztrátor
2010. november 26. péntek - Módosítás: 2010. november 26. péntek

2010. november 26. - **Háziállatot tartani jó.** Legyen az kutya, macska, rágcsáló, halak, teve, sárkány, masztodon, a szívünkhöz közel álló állatok barátaink, lelki társaink, vigaszaink a bánatban, partnereink az örömben. Adott esetben viszont ennél akár sokkal többet is adhatnak.

Homérosz szerint, ha egy vak ember megérint egy szent kutyát, újra látni fog. Ez az állítás talán kicsit erős, de jól jellemzi, hogy az állatoknak tulajdonított gyógyító hatás nem új keletű dolog. Direkt állatterápiát először a 18. században, Philadelphiában használtak szellemi fogyatékos emberek kezelésre. Ezek a páciensek könnyebben kezelhetők lettek, jobban reagáltak a kezelésekre, nyugodtabbak voltak, könnyebben teremtettek kapcsolatot ápolóikkal.
1919-ben a washingtoni St. Elizabeth kórház egy mentálhigiénés programjához szintén állatokat használt, óriási sikerrel, innentől aztán töretlenül ívelt felfelé az állatokkal való gyógyítás gyakorlata. A klinikai pszichológiában egy véletlen folytán került bevezetésre: 1968-ban a Yeshiva egyetemen pszichológusként dolgozó Dr. Boris Levinson nem tudta hol elhelyezni a kutyáját, ezért kivételesen magával vitte a rendelőjébe. Éppen egy viselkedési, beilleszkedési zavarokkal küzdő kisfiút kezelt, akivel már egy hónapja sikertelenül próbált kommunikálni. A kutya láttán az addig teljesen passzív fiú felélénkült, simogatni kezdte, beszélt hozzá, kérdezett róla a doktortól, aztán szép lassan már válaszolt is a kérdéseire, megnyílt, beszélgetett. Azóta sokat fejlődött ez a terület, főként kutyákat, lovakat, macskákat használva a betegek segítésére.
Amerikai tudósok vizsgálatai szerint az állattartás segít a depresszió leküzdésében, csökkenti a vérnyomást, megelőzheti a szívbetegségeket és az allergiát. Egy felmérés során 500 gyereket figyeltek meg születésüktől 7 éves korukig. Azoknál a családoknál, ahol több kutya és macska élt, kisebb volt az allergiás megbetegedések aránya, mint az állat nélküli családoknál. Minél előbb került kapcsolatba a gyerek állattal, annál kisebb lett az asztma kialakulásának veszélye is.
De nem csak amerikai szakemberek foglalkoznak az állatok és a gyerekek egymásra gyakorolt jótékony hatásával: a világ ellentétes oldalán, Japánban az IAHAIO 10. tokiói konferenciáján kínai tudósok publikálták kísérletük eredményeit. A vizsgálati eredmények szerint a több mint 3000 vizsgált gyerek 50 százaléka élt kutyával egy fedél alatt: ők fittebbek, többet mozognak, ritkábban betegek és jobban alszanak, mint kutyátlan társaik. Mivel a vizsgált városokban a 90-es évekig (!) tilos volt a kutyatartás, így az eredmények sokkal szignifikánsabbak, a különbségek pedig sokkal inkább kimutathatóak.
A 2003 óta működő Háziállatok a társadalomban kutatói kör (Forschungskreis Heimtiere in der Gesellschaft) szakemberei, pszichológusok, pedagógusok, szociológusok, állatbiológusok, állatorvosok évekig tartó vizsgálatokat folytattak az ember és háziállatok kapcsolatáról,

egymásra gyakorolt terápiás hatásáról.
Dr. Birgit Stetina, a Bécsi Egyetem munkatársa mentálisan sérült páciensek két csoportját kísérte figyelemmel: ahol a beteg kutyával élt együtt, valamint ahol a betegek semmiféle háziállattal nem voltak kapcsolatban. Az amúgy embertársaikkal elutasító betegek igen erős kötődést tudtak kialakítani az állatokkal, ami pozitívan befolyásolta a saját közösségeikbe való beilleszkedést is. Az előbbi csoport tagjai között a társadalom irányába történő jelentős kommunikációs próbálkozást, élénkebb szociális megnyilvánulást lehetett megfigyelni, mint az állatok nélkül élők között, magasabb szintű lett a tárgyak iránti orientáltság, valamint az általános emberi értékek elfogadása, és ezek alkalmazása is gördülékenyebbé vált.
Down-kóros gyerekeknél kifejezetten ajánlott a kutyával való kapcsolat, segítik a gyereket a táplálkozással, az utasítások megértésével és teljesítésével, valamint a saját maguk ellátásával kapcsolatos kihívások elsajátításában.
Dr. Anke Prothmann, a Lipcsei Gyermekpszichológiai Klinika Állatokkal Támogatott Terápia Csoportjának vezetője autista gyerekek fejlesztésével foglalkozik. Nemzetközi statisztikai adatok szerint az utóbbi fél évszázadban ugrásszerűen nőtt ezen gyerekek száma, míg 1943-ban 10000 gyerek közül átlag négy, addig 2002-ben már 10000-ből 600 beteg küzd az autizmus enyhébb, illetve drasztikusabb válfajával. A doktornő szerint ezen a területen a legkiemelkedőbb a terápia hatása. A kutyák és a lovak szerepe szinte pótolhatatlan a gyerekek szociális viselkedésének javulásában, a kényszeres mozgások elhagyásában, valamint a beteg és az őt kezelő orvosok interakciójának kialakulásában. A csoport hosszú távon figyelte az autista gyerekeknek a kutyához, az emberhez és adott tárgyakhoz való viszonyát, aszerint, hogy milyen hosszú ideig, hányszor és milyen intenzitással teremt kapcsolatot velük. Mind a három szempontból a kutya került a legelső helyre, még azok esetében is, akik a kísérlet megkezdése előtt féltek a kutyáktól. Magyarországon a Kutyával az Emberért Alapítvány a zászlóshajója az állatterápiás kezdeményezéseknek. Etológusok, pszichológusok és kutyakiképző szakemberek együttes munkájának eredményeképpen 2001-ben elindult egy pszichoterápiás csoport, személyiségfejlesztő program autista gyerekek részére. A kutatások eredményeit, sikereit és jelentőségét talán Prof. Dr. Erhard Olbrich, szavai jellemzik leginkább: „...Észre kell tudni venni, hogy nem az a lényeg, hogy a beteg gyerek a kutya megsimogatása után hány milliméterre nyitotta ki a kezét, hanem az, hogy kinyitotta.”
A Freiburgi Evangélikus Főiskola tanára, Prof. Dr. Tanja Hoff, PISA teszten alapuló munkájában a kutatók 400 újdonsült kutyatartó és 400 kutyátlan család 13–15 éves gyerekeinek két egymást követő PISA felmérési eredményét hasonlították össze, két év elteltével. A gyerekek mellett édesanyjuk, valamint tanáraik is mindkét alkalommal kitöltöttek egy-egy kérdőívet. Az eredmények szerint azok, akik közeli kapcsolatba kerültek az állatokkal, 80% -a javított a PISA eredményén, míg azok a gyerekek, ahova nem került állat, csak 25%-a ért el jobb eredményt. A tanárok szerint az első csoport gyerekei szinte kivétel nélkül sikeresebben vesznek részt az iskolai munkában, mint a másik csoportba soroltak. A háziállat nélkül élő gyerekek konfliktusai, agresszív viselkedése felsőbb osztályba lépéssel 12%-kal nőtt, míg a másik csoportnál ez ugyanakkora mértékű maradt.
Ehhez egy saját példa: a leányzó születése után az egyik cicánkat el kellett ajándékozni, ugyanis süket volt, és ez nem igazán kompatibilis egy kezdődő örökmozgó szerkezettel. Mikor megtanult mászni, nagyon gyakran ráijesztett a békésen alvó maccsra, mert az egyszerűen nem hallotta, nem vette észre a közeledését, így bár a szívünk szakadt meg, de nekiálltunk új gazdit keresni. A választás végül egy11 éves kisfiúra esett, egy gátlásos, félénk, visszahúzódó kissrácra, aki (hollywoodi történet) egyik fülére teljesen süket. Első látásra szerelem volt, amikor

elvittük hozzá, nagyon halkan megköszönte szépen, és azon nyomban el is vonult vele a szobájába ismerkedni. Az édesanyjával tartottuk a kapcsolatot, (folyamatosan figyelemmel kísértük a cica sorsát), aki pár hónap elteltével elmesélte, hogy egy jegyet javult a srác tanulmányi átlaga, sokkal nyitottabb, közlékenyebb, vidámabb.
Mozgásfejlesztésre (ez is saját tapasztalat) is tökéletes lehet a kutya vagy a macska közelsége. A gyerek először csak nézi, érdeklődik, forgatja a fejét, később már megpróbál utána fordulni, elkapni, szép lassan átfordul, majd utána kúszik, felhúzza magát, hogy elérje magasabb régiókban, feláll, hogy utána menjen, szalad, hogy utolérje, amikor pedig elkapja, együtt hemperegnek a szőnyegen.
De nem csak a betegségek kezelésében lehet nagyon jó eredményeket elérni egy háziállat tartásával. A szerető kapcsolat növeli a gyerekek önbizalmát, erősíti a nonverbális kommunikációt, türelemre, tiszteletre, empátiára nevel. A megfigyelések szerint a gyerekek sokat olvasnak az állataiknak, „megbeszélik” velük a problémáikat, elárulják legféltettebb titkaikat, elmesélik a napjukat, eközben az iskolában-óvodában ért stresszt is könnyebben tudják kezelni és leküzdeni. A háziállatokról lehet beszélgetni a társakkal, ezáltal barátságokat szorosabbra fűzni, gátlásosságot leküzdeni. Az állatok gondozása felelősségre nevel, adott esetben napirendet, keretet ad egy napnak. Mivel a gondozásából általában az egész család kiveszi a részét így a szülő-gyerek-testvér kapcsolatot is erősíti. A feltétel nélküli szeretet, amit egy állattól kapunk, már egész korán példát mutat a gyerekeknek bizalomból, odaadásból, empátiából. Bolondozásuk, a közös játék szórakoztat, megnyugtat, és megint csak családi kapcsolatot erősíthet egy hétvégi kirándulás és fogócskázás az erdőben a kutyával.
Szóval tartsunk állatot, lakásban (ez szigorúan állatfüggő!), udvaron, kutyát, macskát, lovat, halat, hörcsögöt, tartsuk őket méltósággal, „emberi körülmények” között, tiszteljük őket, törődjünk velük, és ami a legfontosabb: szeressük őket, mert megérdemlik. ***prozi***